

Σ. ΠΑΛΙΟΥΡΑ

ΤΟ

ΙΔΑΝΙΚΟ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΑΣ

ΔΕΙΓΜΑ 20

*Πέντε πρώτα αθήσεις
παιρ του Κεντρικού Σωματιου του Κόμματος*

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1919

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Σ. ΠΑΛΙΟΥΡΑ

ΤΟ
ΙΔΑΝΙΚΟ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΑΣ

ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1919

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Σὰν ἐργάτες πού ἔχουν νοιώσει τὸν προορισμό τους ἀκολουθοῦμε ἀπὸ κοντὰ τὸ παγκόσμιο ἐργατικὸ κίνημα. Ἐμῶν βλέπουμε τοὺς ἀδελφούς μας ἐργάτες νὰ ἔχουν ξυμπήση καὶ νὰ βαδίζουν κατ' εὐθείαν νὰ πραγματοποιήσουν τὰ ἰδανικά τους. Οἱ μουζικκοὶ τῆς Ρωσσίας ἔδωσαν πρῶτον τὸ σύνθημα τῆς ἀναστάσεως καὶ τοὺς ἀκολουθοῦν στὸ δρόμο τὸν ὅλοι οἱ προλετάριοι τῶν ἄλλων χωρῶν. Λίγο ἀκόμη ἔμεινε καὶ θὰ δοῦμε ἄξαφνα, τρίβοντας τὰ μάτια μας, καὶ τοὺς Βούλγαρους ἐργάτες νὰ πέρνουν τὴν ἐξουσία στὰ χέρια τους καὶ νὰ κηρύττουν τὴ Βουλγαρία Σοσιαλιστικὴ Δημοκρατία. Οἱ Βούλγαροι, οἱ «κακοῦργοι», οἱ «ἀνθρωποφάγοι», οἱ «κίμοχαρεῖς», ἄρχισαν νὰ καταργοῦν τὴν ἐκμετάλλευση, τὸ κλέμμα, τὸ ἔγκλημα, τὸ ἀλληλοφύγωμα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐπιδιώκουνε νὰ ἐξαφανιστῇ ὅλος διόλου τὸ σημερινὸ σύστημα τῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Μονάχα ἐμεῖς μένουμε πίσω! Μονάχα στὸν τόπο μας ὄννε ἀνενόχλητα καὶ εὐδοκιμοῦνε ὅλα τὰ ἀντιδραστικά καὶ κερδοσκοπικὰ στοιχεῖα, μονάχα στὴν Ἑλλάδα δὲν εἶναι ἀκόμη ξυπνημένη ὁλόκληρη ἡ ἐργατικὴ τάξη καὶ ἓνα ἀρκετὸ μέρος τῆς βρίσκεται κάτω ἀπὸ τὴν ἀστική ἐπιρροή.

Γιαυτό, ἔχουμε ἀνάγκη καὶ ὑποχρέωση νὰ ἐργαστοῦμε γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἐργάτου καὶ στὸν τόπο μας· ἔχουμε ἀνάγκη καὶ ὑποχρέωση νὰ δουλέψουμε γιὰ ν' ἀναπτυχθῇ ὁ λαὸς ἐναντίον τῶν ἐκμεταλλευτῶν τοῦ κόσμου καὶ στὴν Ἑλλάδα.

Ἄς ξυπνήσουμε καὶ ἄς βαδίσουμε καὶ μεῖς δίπλα στοὺς ἀδελφούς ἐργάτες, ἂν θέλουμε νὰ λεγόμεσθε κατ' ἐπιείκειαν ἀνθρώποι, ἂν δὲν θέλουμε νὰ μᾶς πάρῃ ἡ σκουῖπα, γιατί ἡμεῖς ἂν ἐξακολουθήσουμε νὰ μένουμε στὸν ἀστυνοκρατικὸν καὶ

κατάσταση θὰ καταντήσουμε νὰ γίνουμε σκουπίδια γιὰ τὸ κάρρο. Ὀνειρευόμαστε καὶ ἐπαναπαυόμαστε πὼς εἴμαστε ἀπόγονοι τοῦ Πλάτωνα καὶ τοῦ Ἀριστοτέλη καὶ ὁμως ἀφί- νουμε τὴν τύχη μας στὰ χέρια ἄλλων καὶ ἐμεῖς γινόμαστε κοπριά γιὰ τὰ χωράφια. Αὐτὴ δυστυχῶς εἶνε ἡ ἀλήθεια, καὶ, γι' αὐτό, μαζευτήκαμε μερικοὶ καὶ ἀποφασίσαμε νὰ κάνουμε μερικὲς ἐκδόσεις διαφόρων ἐκπολιτιστικῶν καὶ μορφωτικῶν φυλλαδίων, ἔχοντας ἐλπίδα πὼς θὰ μᾶς ὑποστηρίξουν γιὰ τὴν κυκλοφορία τους ὅσοι αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκη τῆς δια- δόσεώς των στοὺς ἑλληνας ἐργάτες καὶ ἐργάτριες, καθὼς καὶ στοὺς ἀγρότες.

Ὅλοι εἴμαστε ἐργάτες, προλετάριοι, καὶ γι' αὐτὸ πι- στεύουμε πὼς θὰ μᾶς παρακολουθήσῃ στὸ ἔργο μας ὅλος ὁ ἐργατικός, βιομηχανικός καὶ ἀγροτικός κόσμος χωρὶς νὰ διατρέξῃ τὸν κίνδυνον νὰ τὸν παραπλανήσουμε σὲ κατεργά- ρικὴ στράτα.

Δὲν ἔχουμε τὴν ἀξίωση νὰ φᾶνε οἱ ἀναγνώσταί μας ὅ,τι τοὺς σερβίρουμε, τὸ ἐναντίον μάλιστα, θέλουμε νὰ μελετή- σουνε καὶ νὰ κρίνουν ἂν πρέπει νὰ μᾶς βοηθήσουνε ἢ ὄχι στὸν ἀνθρώπινο ἀγῶνα μας, ὅπως μποροῦνε, γιὰ τὸ ἔργο εἶνε βαρὺ γιὰ ἀνθρώπους σὰν καὶ μᾶς ποὺ ἐργάζονται μέσα στὰ ἐργοστάσια καὶ ποὺ δὲν τοὺς μένει καιρὸς οὔτε νὰ ἀνα- πνεύσουνε. Ἐμπρός, λοιπόν, ὅλοι: ἄς μιμηθοῦμε τοὺς συν- τρόφους μας ρώσσους ποὺ κατώρθωσαν νὰ γκρεμίσουν τὸ κράτος τῆς τυραννίας καὶ νὰ μᾶς δώσουν τὸ σύνθημα τῆς ἀναγεννήσεως τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς ἀπελευθερώσεώς της ἀπὸ τὴν ἀστικὴ σκλαβιά.

ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΑΣ

Ἐκποῦ θὰ σωθοῦμε.

Σύντροφοι, ἐργάτες καὶ ἀγρότες, ἡ σωτηρία μας εἶνε ὁ Σοσιαλισμός. Εἶνε τὸ μόνο κοινωνικὸ σύστημα ποῦ θὰ μας ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὸ ἀνθρωποφάγο ἀστικὸ σύστημα, εἶνε τὸ μόνο πολίτευμα ποῦ θὰ μας ἀπαλλάξῃ ἀπὸ ὅλα τὰ βασανιστήρια ποῦ τραβοῦμε, δουλεύοντας γιὰ τοὺς ἐκμεταλλευτὰς μας.

Δὲν σᾶς λέμε νὰ γίνετε σοσιαλισταί, οὔτε νὰ ἀκολουθήσετε τὸ σοσιαλισμὸ σὰν πρόβατα. Ὅχι· χίλιες φορές ὄχι. Ἐκεῖνο ποῦ σᾶς συνιστοῦμε νὰ κάνετε εἶνε νὰ μελετήσετε τὸ σοσιαλισμὸ, νὰ τὸν μάθετε καλά, καὶ ἂν δὲν συμφωνεῖ μὲ τὰ συμφέροντά σας καὶ μὲ τὰ αἰσθήματά σας νὰ τὸν στείλετε στὸν διάβολο καὶ νὰ τὸν χτυπήσετε μαζί μὲ τοὺς σοσιαλιστάς. Μὴ κάνετε ὅμως τὴν ἀνοησία νὰ περιφρονῆτε μιὰ ἰδέα, ἓνα σύστημα, χωρὶς νὰ τὸ μελετήσετε καὶ νὰ τὸ κρίνετε, γιὰτὶ τότε δίνετε τὸ δικαίωμα στοὺς σοσιαλιστάς καὶ σὲ κάθε ἔντιμον ἄνθρωπο νὰ σᾶς ἀποκαλεῖ κτήνη, σκλάβους ἐθελοντάς καὶ ἄξιους κάθε ἀστικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

Ὁ σοσιαλισμὸς εἶνε σύστημα κοινωνικὸ μὲ ἐπιστημονικὰς βάσεις· εἶνε τὸ σύστημα ποῦ θὰ ἐπικρατήσῃ γιὰτὶ εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξελισσομένων οἰκονομικῶν καὶ βιομηχανικῶν ὄρων. Δηλαδή εἶνε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀπανθρώπου πιέσεως τῆς κεφαλαιοκρατικῆς

τάξεως ἐπὶ τῆς ἐργατικῆς. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σοσιαλισμοῦ θὰ καταλύσῃ ὅλα τὰ μαρτύρια τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὅλα τὰ ἀνθρωποσφαγεῖα. Εἶνε τὸ μόνο πολιτικὸ οἰκονομικὸ σύστημα ποῦ συμφωνάει μὲ τὰ συμφέροντα τῆς ἀνθρωπότητος καὶ γι' αὐτὸ εἴτε τὸ θέλουμε, εἴτε ὄχι, αὐτὸ θὰ ἐφαρμοσθῇ. Ἐκεῖνο ποῦ μᾶς κἀνει νὰ φωνάζουμε καὶ προσπαθοῦμε γιὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σοσιαλισμοῦ εἶνε ποῦ πρέπει νὰ ἐντείνουμε τὰς δυνάμεις μας γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἡ ἀνθρωπότης μιὰ ὥρα ἀρχήτερα ἀπὸ τὴν ἀθλιότητα.

Τί ἐμποδίζει τὴν ἐξάπλωσιν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σοσιαλισμοῦ.

Θὰ σᾶς φανῇ παράδοξο καὶ θὰ σᾶς γεννηθῇ ἀπορία, γιὰτὶ δὲν ἐφαρμόζεται ὁ σοσιαλισμὸς, ἀφοῦ ὁ σκοπὸς τοῦ εἶνε ἡ σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἡ μετατροπὴ τῆς αἵματοκυλισμένης γῆς εἰς ἓνα ἀπέραντο παραδείσιο περιβόλι ποῦ θὰ ἀπολαμβάνουν ὅλα τὰ ὕλικά καὶ πνευματικὰ ἀγαθὰ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἁπλούστατα. Ἐκεῖνοι ποῦ ἀπολαμβάνουν σήμερον τὸ βᾶρος τοῦ ἐργαζομένου κόσμου, σκέφθησαν πῶς πρέπει νὰ πολεμήσουν κάθε ἄλλο σύστημα ποῦ θὰ καταλύσῃ τὸ δικό τους, καὶ ἔχουν μεταχειρισθῇ τὰ ἀτιμότερα μέσα νὰ διαστρεβλώσουν καὶ συκοφαντήσουν τὸν σοσιαλισμό.

Λέγουν π. χ. ὅτι οἱ σοσιαλισταὶ εἶνε κατὰ τοῦ γάμου, κατὰ τῆς θρησκείας, κατὰ τῆς πατρίδος, κατὰ τοῦ πολιτισμοῦ. Αὐτὰ σερβίρουν μὲ τὸν ἀστικὸν τύπον, μὲ διαλέξεις, μὲ βιβλία, μὲ παραστάσεις καὶ κάθε ἄλλου μέσου στρατιωτικοῦ, ἀστυνομικοῦ, δικαστικοῦ ποῦ εἶνε ὅλα ὄργανα τοῦ ἀστικοῦ-κεφαλαιοκρατικοῦ κρά-

τους και ἔχουν ὡς σκοπὸ νὰ πνίγουν κάθε φωνὴ ἀλήθειας. Γι' αὐτὸ βλέπετε καθημερινῶς νὰ καταφέρωνται και οἱ δυστυχισμένοι ἐργάτες, γιατί πλανῶνται ἐπειδὴ βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴ ὄλων αὐτῶν τῶν ἀστικῶν ἐνεργειῶν, και καταφέρονται μάλιστα κατὰ τοῦ σοσιαλισμοῦ, μᾶλλον ὅτι αὐτὸ εἶνε τὸ σύστημα ποῦ θὰ τοὺς σώσῃ ἀπὸ τὴ δυστυχία και ἀθλιότητα, πειὸ πολὺ οἱ ἀμόρφωτοι, γιατί οἱ κάπως μορφωμένοι δυσκολεύονται ν' ἀνοίξουν τὸ στόμα τοὺς χωρὶς πρηγομένως νὰ σκεφθοῦν και νὰ μετρήσουν αὐτὸ ποῦ θὰ ποῦν.

Και ἄλλο ἓνα μέσο τῶν ἀστῶν.

Μεταχειρίζονται οἱ ἀστοὶ τοὺς ἀσυνείδητους και ἀμόρφωτους ἐργάτες, τοὺς κάνουν μίσθαρνα ὄργανά των, πληρώνοντας μερικοὺς ἀπὸ αὐτοὺς και ὑποστηρίζοντας αὐτοὺς με αἰθουσες, με ἐπιπλα και πιάννα γιὰ νὰ δημιουργοῦν ἀντιεργατικὲς ὄργανώσεις δῆθεν ἐργατικὲς (κίτρινες), με τὸ μόνο κρυφὸ σκοπὸ νὰ πολεμήσουν με αὐτὲς τὰ πραγματικὰ συμφέροντά των, δηλαδή τὰ συμφέροντα τῆς ἐργατικῆς τάξεως. Και ἔτσι, δὲν ἔχουμε μόνο νὰ κάνουμε ἓναν τρομερὸν ἀγῶνα ἓναντίον τῶν ἀστῶν, ἀλλὰ ἔχουμε νὰ παλαίψουμε με ὑπεράνθρωπες προσπάθειες, νὰ πείσουμε τοὺς πλανωμένους ἐργάτες γιὰ νὰ μὴ γίνωνται ὄργανα τῶν ἐχθρῶν τῆς τάξεώς μας.

Τὸ καθῆκον τῶν μορφωμένων ἐργατῶν.

Ἐμεῖς οἱ λίγοι ποῦ ξεγλυστήσαμε ἀπὸ τὰ δίχτυα τῆς κεφαλαιοκρατικῆς προπαγάνδας και καταλάβαμε μερικὰ πράγματα μελετῶντας βιβλία τῶν συναδέλφων μας

τῆς Εὐρώπης, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ βροντοφωνήσουμε
μὲ ὅλη τὴν δύναμη τῶν πνευμόνων μας : Ὁμοιοπαθεῖς
ἐργάτες καὶ ἀγρότες, ἡ γῆ καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς δὲν ἔγι-
ναν γιὰ μερικοὺς τεμπέληδες πλουσίους ποὺ δὲν βά-
ζουν τὰ χέρια τους σὲ καμμιά παραγωγικὴ ἐργασία
καὶ ποὺ κάθονται στὰ γραφεῖά τους προσπαθῶντας
πῶς νὰ ἐκμεταλλευθοῦν περισσότερο τὸν ἐργατικὸ λαό.
Ἡ γῆ εἶνε ἡ μητέρα ὅλων μας καὶ γιὰ τοῦτο δὲν πρέπει
ἐμεῖς ποὺ παράγουμε τὰ πάντα, οἱ περισσότεροι, νὰ
μὴν ἀπολαμβάνουμε τίποτε ἄλλο παρὰ τόσα ὅσα χρειά-
ζονται γιὰ νὰ στεκώμαστε ὀρθιοὶ, γιὰ νὰ ξαναπαρά-
γουμε, καὶ νὰ δίνουμε τὸ δικαίωμα νὰ μᾶς κυβερνοῦν
οἱ ὀλίγοι ἐκμεταλλευταὶ μας. Εἴμεθα καὶ μεῖς ἄνθρω-
ποι καὶ μάλιστα οἱ παραγωγοὶ τῶν πάντων ποὺ ἀναγ-
καιοῦν γιὰ τὴ ζωὴ, ἐκεῖνο ποὺ μᾶς κάνει νὰ διαφέ-
ρουμε ἀπὸ τοὺς ἀστοὺς εἶνε ἡ ἀμορφωσιά μας καὶ χά-
ρις σαυτὴν μᾶς κάνουν αὐτοὶ ὅπως θέλουν.

Ἡ Πάλη τῶν Τάξεων στὸν ἔξω κόσμον.

Ὅλοι οἱ συνάδελφοί μας στὴν Εὐρώπη καὶ Ἀμερικὴ
ἔχουν πρὸ πολλοῦ ἀρχίσῃ τὸν πόλεμον κατὰ τῆς κε-
φαλαιοκρατικῆς τάξεως, γνωρίζοντες καλὰ πῶς δὲν
εἶνε δυνατὸ νὰ ὑπάρξῃ συνεργασία κεφαλαίου καὶ ἐρ-
γασίας. Εἶνε τὰ δύο ἄκρα ἀντίθετα, εἶνε ἐχθροὶ ἀπὸ
τὸν καιρὸ ποὺ πρωτογεννήθηκαν καὶ γιὰ τοῦτο ὅλοι οἱ
ἐργάτες ἔχουν συνασπισθῆ σὲ ὁμοσπονδιακὰς ὀργανώ-
σεις γιὰ νὰ πολεμήσουν τοὺς κεφαλαιούχους, κι' ἔχουν
πάρῃ διαζύγιον μὲ κάθε κυβέρνησι τῆς χώρας των,
γιατὶ ἡ πεῖρα τοὺς ἐδίδαξε πῶς κάθε κυβέρνησι εἶνε
ἀδύνατον νὰ τοὺς προστατεύσῃ, ἐφόσον ὀρκίζεται νὰ
ἐφαρμόζῃ τὸν ἀστικὸν κώδικα καὶ ἐφόσον ἡ πλειοψη-

φία κάθε Βουλῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ μετόχους εἰς τὰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις τοῦ κράτους. Αὐτοὶ ὅλοι λοιπὸν δὲν μποροῦν παρὰ νὰ εἶνε οἱ φύλακες τῆς πλουτοκρατίας, γιαὐτὸ βλέπουμε κάθε ἐργατικὴ ἀπαίτηση αἱ κυβερνήσεις ἀπ' ὅλες τὶς χῶρες νὰ τὴν πνίγουν μὲ τὴ στρατοκρατία, μὲ ἐξορίες, μὲ φυλακίσεις, μὲ τουφεκισμοὺς τῶν ἀρχηγῶν· ἂν θέλετε παράδειγμα, καμαρῶστε τὶς κυβερνήσεις τῶν Φιλελευθέρων, τοῦ Κλεμανσὼ καὶ τοῦ φιλεργάτου Οὐῖλσονος κλπ.

Οἱ κατηγορίες ἐναντίον τοῦ Σοσιαλισμοῦ. - Θέλουμε νὰ χαλάσωμε τὴν οἰκογένεια! . . .

Καὶ τώρα θὰ σᾶς ποῦμε τί λέγει ὁ σοσιαλισμὸς γιαὐτὰ ποὺ μᾶς κατηγοροῦνε οἱ πλουτοκράτες.

Λένε πὼς ὁ σοσιαλισμὸς θὰ χαλάσῃ τὴν οἰκογένεια. Ψέμματα. Οἰκογένεια δὲν ὑπάρχει σήμερα ὅπως πρέπει νὰ ὑπάρχῃ. Ὑπάρχει μόνον ὁ τύπος, ἡ συνθήκη καὶ τίποτε περισσότερο. Πραγματικὴ ὅμως οἰκογένεια δὲν ὑπάρχει καὶ γιαὐτὸ δὲν μπορεῖ ὁ Σοσιαλισμὸς νὰ χαλάσῃ κείνο ποὺ δὲν ὑπάρχει. Ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Ὁ σοσιαλισμὸς θέλει νὰ δημιουργήσῃ τὴν οἰκογένεια. Ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει οἰκονομικὴ ἐλευθερία καὶ ἀνεξαρτησία εἰς τοὺς ἀνθρώπους, δὲν ἔμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ πραγματικὴ οἰκογένεια. Ἡ σημερινὴ μορφή τῆς οἰκογενείας εἶνε ἐμπορικὴ, μία καθαρὴ ἐπιχείρηση καὶ τίποτ' ἄλλο, καὶ γιαὶ νὰ τὸ ἀποδείξουμε δὲν χρειάζεται καθόλου κόπος. Κάθε νέος καὶ κάθε νέα ποὺ θ' ἀποφασίσουν νὰ παντρευτοῦν δὲν θὰ ρωτήσουν τίς καρδιές των οὔτε θὰ κυττάξουν ἂν συμφωνοῦν οἱ χαρακτῆρες των, παρὰ ὁ νέος θὰ ρωτήσῃ πόσες χιλιάδες ἔχει ἡ νέα, καὶ ἡ νέα θὰ ρωτήσῃ τί κέρδη ἔχει ἀπὸ τὴν ἐργασία

του ὁ νέος καί, ἂν συμφωνήσουν σ' αὐτά, γίνεται ὁ γάμος καὶ δημιουργεῖται κείνο ποῦ σήμερα λένε οἰκογένεια. Ὑστερα ὁμως ἀπὸ λίγον καιρὸ ποῦ θὰ καλογνωριστοῦν θὰ δοῦνε πὼς ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος, ἀπὸ τὸ ἔμπορικό, ἐπέτυχε ὁ σκοπὸς τους, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἄρχισε ἡ φύσις νὰ παίζη τὸν ἀλάνθαστο ρόλο της. Τότε θ' ἀρχίσουν νὰ ξεσπάζουν, εἰς βάρος τοῦ ζεύγους, ἰδίως τῆς γυναίκας, ποῦ ἐξαρτᾶται οἰκονομικῶς ἀπὸ τὸν ἄνδρα, ὅλες οἱ ἀναρίθμητες συνέπειες τοῦ ἀστικοῦ συστήματος. Ἡ ἀμάθεια, ἡ ἄγνοια ὅλων τῶν κοινωνικῶν πραγμάτων, ἡ κακὴ ἀνατροφή, ἡ τρελλὴ τάση γιὰ τὴν πολυτέλεια, ἡ μίμηση τῆς ἀστικῆς τάξεως, ἡ ἐξωφρενικὴ προσπάθεια γιὰ τὴν πραγματοποίηση ὀνείρων ποῦ δὲν πραγματοποιοῦνται, ἡ ἐξαχρείωση ὅλης τῆς κοινωνίας ποῦ ὀφείλεται ἐξ ὀλοκλήρου στὴν κρατοῦσα τάξη τῶν πραγμάτων, ὁδηγεῖ μοιραίως τὴν οἰκογένεια στὴ διάλυση καὶ τὴν καταστροφή κατὰ 90 τοὶς 100. Μιὰ μικρὴ, μὰ ἐλάχιστη ἐξαίρεσις, μπορεῖ νὰ γίνῃ, ποῦ μᾶς παρουσιάζει κάποια ἀληθοφανῆ ἁρμονία, εἰς τὸ βάθος ὁμως τῆς ὁποίας κρύπτεται ἡ θύελλα καὶ ἐνεδρεύει τὸ διαλυτικὸ δαιμόνιο. Καὶ στὶς ἐξαιρέσεις, ὁμως αὐτές, μὲ ὅλη τὴ φαινομενικὴ ἁρμονία, ὑπάρχει δυστυχῶς ἡ τραγικὴ καὶ ἀπαίσια πραγματικότης ποῦ κάνει τὸ βίον ἀδίωτο. Μὲ τὸ νὰ ὑποστηρίζη ὁ σοσιαλισμὸς τὴν οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία καὶ ἐλευθερία τῆς σκέψεως γιὰ τίς γυναῖκες, δὲν ἐπιθυμεῖ βέβαια τὴν ἐξαχρείωση ἀλλὰ τὴν ἠθικοποίηση ὀλοκλήρης τῆς κοινωνίας καὶ συνεπῶς καὶ τῆς οἰκογένειας. Δὲν ὑποστηρίζει καὶ δὲν εὐνοεῖ καθόλου ὁ σοσιαλισμὸς τοὺς σημερινοὺς ἀνήθικους ἔρωτας τῶν σκοτεινῶν δρόμων ἢ τῶν ἠλεκτροφωτισμένων σαλονιῶν. Ἰσὶα-ἰσὶα ἀγωνίζεται μὲ ὅλες του τίς δυνάμεις νὰ ἀνυψώσῃ τὸ λεπτό

αὐτὸ αἰσθημα ποὺ ὑπάρχει σαυτῇ τῇ φύσῃ τοῦ ἀνθρώπου, στὸ ἐπίπεδο ποὺ πρέπει, βγάζοντάς το ἀπὸ τῆ λάσπη καὶ τὸ βοῦρκο τῆς σαπίλας, τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἀνηθικότητος, ποὺ τὸ ἔχει καταντήσει τὸ σημερινὸ ἀφύσικο καὶ ἀνήθικο κεφαλαιοκρατικὸ σύστημα.

Αὐτὴ μὲ λίγα λόγια εἶνε ἡ σημερινὴ οἰκογένεια. Ἄφίνουμε δὲ τὰ βάζαλα ποὺ ὑποφέρει κάθε κορίτσι πρὶν τοῦ γάμου τοῦ ἀπὸ τοὺς γονεῖς του, ποὺ τὸ κατανατοῦνε νευρασθενικὸ γιὰτὶ τοῦ περιορίζουν κάθε φιλελεύθερη τάση, ποὺ δὲν ταιριάζη μὲ τὶς σκουριασμένες συνθήκες τοῦ ἀστικοῦ συστήματος. Σοσιαλισμὸς λοιπὸν καὶ σοσιαλιστικὸς γάμος εἰς τὴν κοινωνία καὶ οἰκογένεια θὰ πεῖ ἀνώτερη ἠθική. Οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ ὑποστηρικταὶ τοῦ ἀστικοῦ καθεστώτος μποροῦνε νὰ μᾶς δείξουνε τὴν ἠθική τους; . . .

Στὴ σοσιαλιστικὴ ὁμως κοινωνία θὰ ὑπάρξη ἡ πραγματικὴ οἰκογένεια γιὰτὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, μόλις γεννηθοῦνε θὰ εἶνε οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητοι καὶ συνεπῶς ἐλεύθεροι νὰ ἐκλέξη ὁ καθένας τὴν καθεμιὰ καὶ ἡ καθεμιὰ τὸν καθένα, δηλαδὴ θὰ ἀκοῦνε τὴ φωνὴ τῆς καρδιάς τους καὶ θὰ ἀκολουθοῦνε τὸ φυσικὸ δρόμο τοῦ χαρακτῆρας τους καὶ τῆς ἰδιοσυγκρασίας τους, καὶ ὄχι τὶς συνθήκες τῆς σάπιας σημερινῆς κοινωνίας. Ποιὸς θὰ μπορέσῃ νὰ χωρίσῃ τότε δύο ψυχὰς ἔτσι ἀλληλοεκτιμημένες καὶ ταιριασμένες; Καὶ ποιά καρδιά ἀπ' αὐτὰς θὰ αἰσθανθῇ παλμούς γιὰ μιὰ ξένη καρδιά ποὺ δὲν τὴν ἔνοιωσε ποτέ; Καμμιά βέβαια.

Θρησκεία.

Ἄς δοῦμε τώρα τί λέει ὁ σοσιαλισμὸς γιὰ τὴ θρησκεία. Τὸ σχετικὸ ἄρθρο τῶν σοσιαλιστικῶν προγραμ-

μάτων τῶν σοσιαλιστικῶν κομμάτων ὅλης τῆς γῆς, λέει περὶ θρησκείας τὰ ἑξῆς: «Ἐλευθερία κάθε θρησκείας χωρὶς τὴν ἀνάγκη ἐπισήμου τοιαύτης.» Δηλαδή, σὰν κατ' ἐξοχὴν ἐλεύθερο πολίτευμα ποὺ εἶνε ὁ σοσιαλισμός, εἶνε φύσει ἀδύνατο νὰ ἐπιβάλλῃ στοὺς πολίτες καὶ τῶν δύο φύλων τὴν τάδε ἢ δεῖνα θρησκεία γιὰ ἐπίσημο θρησκεία τῆς πολιτείας, γιατί τότε δὲν θὰ εἶχαμε τὴν ἀνάγκη νὰ ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ ἀνελεύθερου σημερινοῦ πολιτεύματος. Ἡ θρησκεία ἄλλως τε εἶνε ἰδιωτικὴ ὑπόθεσις, εἶνε ζήτημα ἀτομικῆς ἀντιλήψεως ἐνὸς ἐκάστου. Ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔχει ὑπόλυτο δικαίωμα ἀπὸ αὐτὴ τὴ φύση νὰ πιστεύῃ μέσα του κάτι σύμφωνα μὲ τὶς ἀντιλήψεις του καὶ γι' αὐτὸ ὁ σοσιαλισμός δὲν πιέζει τοὺς πολίτες νὰ προτιμήσουν αὐτὴ ἢ αὐτὴ τὴ θρησκεία καὶ γράφει στὸ πρόγραμμά του: «ἐλευθερία κάθε θρησκείας χωρὶς τὴν ἀνάγκη ἐπισήμου τοιαύτης». Εἶνε καὶ ἄλλος λόγος σοβαρὸς ὁμῶς: Σήμερα ὅλες οἱ θρησκείες τῆς γῆς ἔχουν γίνει ὄργανα τῶν ἀστικῶν κρατῶν, τῶν ἀστικῶν τάξεων, ὅπως παραδ. χάριν ὁ χριστιανισμός. Ὁ Χριστὸς κατεδίκασε τὸ μῖσος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων: «ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας», «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους», «τοῦ κυρίου ἢ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς», «πάντες εἴμεθα ἀδελφοί» κλπ. καὶ ρωτοῦμε: πῶς θὰ συμβιβάστουνε ὅλα αὐτὰ μὲ τὸ «μάχου ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος», «Πάταξον ὑπὸ τοὺς πόδας σου πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον»; Καὶ ὁμῶς βλέπουμε τοὺς ἀντιπρόσωπους τοῦ Χριστοῦ νὰ πέρνουν τὸ σταυρὸ στὸ χέρι καὶ νὰ ὀδηγοῦνε τὰ στρατεύματα στὰ διάφορα μέτωπα γιὰ νὰ ἀλληλοσκοτώνονται...

Αὐτὰ ὅλα δὲν τὰ σχολιάζουμε ἀλλὰ τὰ ἀφίνομε στὴν κρίση τῶν ἀναγνωστῶν.

Πατρίδα.

Μᾶς κατηγοροῦν οἱ ἄστοι ὅτι εἵμαστε ἐναντίον τῆς Πατρίδος. Καὶ ρωτᾶμε: ποῖος εἶνε αὐτὸς ποῦ εἶνε ἐναντίον τῆς πατρίδος του; ἐναντίον τοῦ τόπου ποῦ πρωτοεἶδε τὸν ἥλιο; ἐναντίον κάθε καλοῦ ποῦ μεγάλωσε μαζί του καὶ τὸ συνείθισε, καὶ τὸ ἀγάπησε, ὅπως τὸ μικρὸ παιδί τῆ μητέρα του καὶ τ' ἀδελφάκια του; Εἶνε δυνατόν ποτὲ νὰ εἶνε ἐναντίον τῆς ζωῆς του; Ἐπειδὴ ὅπου ἄλλοῦ καὶ ἂν πάῃ τίποτε δὲν θὰ τὸν εὐχαριστήσῃ, δὲν θὰ βρῆ τίποτε σὰν τὰ ἔθιμα καὶ τὰ ἠθῆ τῆς πατρίδος του τοὺς συγγενεῖς του τοὺς φίλους του. Ὅταν ἓνας ἄνθρωπος ξεχωρίζεται ἀπὸ τὴς συνήθειές του, ὅλα τοῦ φαίνονται μαῦρα, κόλασις, τάφος. Ὅχι, κύριοι ἄστοι, οἱ σοσιαλισταὶ εἶνε οἱ πραγματικοὶ πατριῶτες καὶ γιαυτὸ φροντίζουν μὲ κάθε θυσία νὰ προαγάγουν τὰ συμφέροντα ὅλων τῶν συμπατριωτῶν τῶν τὰ πνευματικά, τὰ ἠθικά, τὰ οἰκονομικά· εἶνε ἐκεῖνοι ποῦ καθημερινῶς τοὺς ἀρπάζετε καὶ τοὺς φυλακίζετε μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ ἐργάζονται γιὰ τὴν πραγματικὴν πρόοδο τῆς πατρίδος τῶν. Ἄλλὰ... εἶνε ἓνα τρανὸ «ἄλλὰ...» γιὰ τοὺς ἀστούς. Οἱ σοσιαλισταὶ ὁμως, δηλαδὴ ὁ σοσιαλισμὸς, λέγει πὼς ἓνας τόπος τῆς γῆς, ποῦ λέγεται πατρίδα, εἶνε φυσικὸ καὶ δίκαιο νὰ παρέχῃ σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποῦ μένουν σαυτόν, ὅλα τὰ ὕλικά καὶ πνευματικὰ ἀγαθὰ καὶ ἀντιθέτως, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς πατρίδος αὐτῆς νὰ πολλαμβάνουν ὅλα τὰ ὕλικά καὶ πνευματικὰ ἀγαθὰ της, καὶ ὅχι νὰ τὴν ἔχουν μοιρασμένη μερικοὶ τυφλικοῦχοι καὶ ἐργοστασιάρχαι κηφήνες καὶ νὰ βάζουν τοὺς ἐργάτες καὶ ἀγρότες νὰ δουλεύουν γιαυτοὺς τοὺς παρασί-

τους. Δέν θέλουμε τήν πατρίδα κακιά μητρυιά, τή θέλουμε μητέρα μας γνήσια πού νά φροντίζη γιά όλα της τὰ παιδιὰ ἴσια, ἕως ὅτου ὁ κόσμος ξυπνήσῃ καί στείλει κατὰ διαβόλου ὅλα τὰ σύνορα καί τίς παντιέρες. Καί τότε πού θά κάνουμε ὅλη τή γῆ πατρίδα μας θά πάψῃ τὸ ἀλληλοφάγωμα τῶν ἀνθρώπων, θά πάψουν οἱ ἄνθρωποι νά δουλεύουν κάνοντας κανόνια καί σφαῖρες γιά τὰ τομάρια τους καί θά ἐπιδοθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στήν παραγωγική καί ὠφέλιμη ἐργασία, στή χρησιμη παραγωγή τῆς γῆς καί τὸ καλὸ τῆς ἀνθρωπότητος. Αὐτὰ λέγει ὁ σοσιαλισμός. Ἄκουτε καί ἓνα τραγικὸ παράδειγμα τῶν πατριδοκαπήλων ἀστῶν πού κατηγοροῦν τοὺς σοσιαλιστάς καί τὸ σοσιαλισμό: Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου τὸ μεγάλο Γαλλικὸ τράστ τοῦ σιδήρου ἐπρομήθευσε σίδηρο καί ἀτσάλι στή Γερμανικὴ Κυβέρνηση γιά νά κἀνῃ ὁβίδες γιά τὰ Γαλλικὰ στήθη... Ἔτσι ἐννοοῦν τὸν πατριωτισμὸ οἱ ἄστοι: νά πουλᾶνε τὴν πατρίδα τους σύμφωνα μὲ τὰ συμφέροντά τους. Ἡ σεβαστὴ λογοκρισία ὅμως δέν ἄφισε νά δημοσιευθοῦν ὅλα τὰ πρακτικὰ τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς, μέσα στήν ὁποία ἐγίνε τρομερὸς πάταγος γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα στὰ 1918 ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνακωχή.

Ἡ πρόοδος καί ὁ Σοσιαλισμός.

Κατηγοροῦν οἱ ἄστοι ὅτι ὁ σοσιαλισμὸς θά σταματήσει τὴν πρόοδο ὅταν καταργηθῇ ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία, ὅταν δηλαδή ὁ κόσμος θά ἔχῃ ὅ,τι τοῦ χρειάζεται γιά τὴν εὐημερία του χωρὶς νά ἔχῃ στήν πλάτη του ὀρτὶο τοὺς ἀστούς: τότε, μᾶς λένε, δέν θά ἔχῃ ἀνάγκη καθένας ἄνθρωπος νά καταγίνεται γιά τὴν τελειοποίηση τοῦ κάθε πράγματος πού συντελεῖ στὸ γενικὸ

καλὸ τῆς ἀνθρωπότητος. Τὸ κάνει, λένε, στὸ ἀστικὸ σύστημα αὐτὸ ἀπὸ ἀνάγκη γιὰ τὴ ζωὴ του ὁ κάθε ἐφευρέτης καὶ ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι. Ὁ σοσιαλισμὸς τοὺς ἀπαντᾷ πῶς στὴ φύση τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει ἡ ἀμιλλα καὶ ὁ καλῶς ἐννοούμενος ἐγωϊσμὸς, καὶ ἔτσι ποτὲ οἱ φυσικοὶ αὐτοὶ νόμοι δὲν θὰ τὸν ἀφήσουν νὰ φανῆ μικρότερος ὁ ἓνας τοῦ ἄλλου. Σήμερα, στὸ ἀστικὸ σύστημα, ὑπάρχουν ἑκατομμύρια κεφάλια προωρισμένα ἀπὸ τὴ φύση νὰ γίνουν σοφὰ καὶ συνεπῶς νὰ ὠφελήσουν τὴν ἀνθρωπότητα καὶ τὰ ὁποῖα ὅμως ἔχουν καταδικασθῆ ἢ στὴν τελεία ἀφάνεια ἢ νὰ εἶνε ἀπλοὶ ἐργάτες στὰ διάφορα ὀρυχεῖα, βιομηχανικὰ ἐργοστάσια καὶ ἀγρούς, ἐπειδὴ τὸ ἀστικὸ σύστημα δὲν τοὺς παρέχει τὰ μέσα νὰ σπουδάσουν. Τέλος θὰ πάψουν στὸ σοσιαλιστικὸ σύστημα νὰ ὑπάρχουν ἡλίθιοι καὶ ἔκφυλοι μέσα στὴ κοινωνία, ἐπειδὴ αὐτὴ θὰ πάψῃ νὰ ἔχη καὶ ἄτιμες ψεύτικες συνθῆκες στὴ ζωὴ, ποὺ δημιουργοῦν τοὺς ἐκφύλους, ἡλίθιους καὶ κακοὺς.

Ἡ Σοσιαλιστικὴ Κοινωνία.

Ἐφαρμοζομένης τῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θὰ ἐπιδοθοῦν στὴ χρήσιμη ἐργασία γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ὄχι στὴν κατασκευὴ κανονιῶν, ὀβίδων κλπ. καταστρεπτικῶν εἰδῶν γιὰ νὰ ξεσχίζουν τὴν σάρκα τοῦ ἄλλου. Ἡ ἐκπαίδευση θὰ εἶνε γιὰ ὅλους, ὑποχρεωτικὴ καὶ δωρεὰν γιὰ μικροὺς καὶ μεγάλους, οἱ ἐπιστῆμες ἐπίσης, οἱ τέχνες ὁμοίως, καὶ ὅ,τι τέλος εἶνε χρήσιμο γιὰ τὴν διάπλαση καὶ ἀνύψωση τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ πραγματικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὄχι τοῦ σημερινοῦ ἀστικοῦ, ποὺ δημιουργεῖ τόσα κακὰ ποὺ

κινδυνεύει νὰ ἐκφυλισθῆ καὶ νὰ καταστραφῆ τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Μὲ τὰ μέσα ποὺ διαθέτει σήμερα ἡ παραγωγή, πολλοὶ οἰκονομολόγοι βεβαιῶνουν πὼς ὅταν μοιραστῆ ἡ ἐργασία ἐξ ἴσου εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποῦχουνε στομάχι καὶ σωματικὰς ἀνάγκας, χωρὶς νὰ δουλεύη ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλο, ὅπως σήμερα, θὰ πέσῃ στὸν καθένα τὸ πολὺ τρίωρος ἐργασία. Ἐνας μάλιστα στατιστικὸς μᾶς λέγει πὼς ἡ ἐργασία τοῦ καθενὸς θὰ χρειάζεται νὰ εἶνε ἑνδεκα λεπτῶν τῆς ὥρας. Ἐμεῖς ὅμως ἄς παραδεχθοῦμε τὸ τρίωρο. Ἐ, λοιπόν, ὅταν θὰ εἶνε ἀρκετὲς οἱ τρεῖς ὥρες γιὰ τὴν τέλεια εὐημερία τοῦ ἀνθρώπου, τί θὰ κάνη τις ἄλλες 21 ὥρες; Θὰ κοιμᾶται ἢ θὰ διασκεδάζῃ διαρκῶς; Σὲ ὅλα τὰ πράγματα ἐπέρχεται ὁ κόρος, κ' ἔτσι ὁ ἄνθρωπος χορτασμένος ἀπὸ ὅλα θὰ στρέψῃ τὴν προσοχή του στὴν πρόοδο καὶ τὴν τελειοποίηση τῶν πάντων, γιατί τὰ μέσα γιὰ αὐτὸ τὸ σκοπὸ θὰ εἶνε στὴ διάθεσή του γιὰ νὰ τὸν βοηθοῦνε σὲ κάθε προοδευτικὴ προσπάθεια.

Λοιπόν, σύντροφοι ἐργάτες καὶ ἀγρότες, μελετήστε τὸ σοσιαλισμὸ, παρακολουθήστε τον σὲ ὅλες του τις γραμμὲς καὶ σᾶς δίνουμε τὸ λόγο τῆς ἐργατικῆς μας τιμῆς πὼς τίποτε δὲν θὰ χάσετε, μὰ θὰ κερδίσετε ὅμως τὸν ἐπίγειο παράδεισο, γιατί οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ κτήνη ποὺ εἶνε σήμερα θὰ γίνουν ἐπίγειοι ἄγγελοι καὶ θ' ἀναγνωρίζει ὁ καθένας ὑποχρεώσεις ἀπέναντι τοῦ ἄλλου, χωρὶς νὰ στενοχωρῆται ἢ νὰ πιέζεται ἀπὸ κανένα.

“ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ”

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

(Προδωρηνά γραφεία: Εὐρυπιδου 14, Ἀθήνας)

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ὁργάνωσις, καθοδήγησις καὶ
ὑπεράσπισις τῶν συμφερόντων
καὶ δικαιωμάτων τῶν ἐργατῶν,
ὑπαλλήλων καὶ ἀγροτῶν.

Καταπολέμησις τῆς ἐμμεταλλεύσεως εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς μορφάς.
Μεταβολὴ τῆς πλουτοκρατικῆς κοινωνίας εἰς κοινωνίαν Σοσιαλιστικὴν.

ΣΚΟΠΙΟΣ

Κατάκτησις τῆς ἐξουσίας ὑπὸ
τῶν ἐργαζομένων τάξεων καὶ
ἐθνικοποιήσις τῶν μέσων τῆς
παραγωγῆς καὶ ἀνταλλαγῆς.